

Nr 45.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker, m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 14 maj 1948 dagtecknad proposition, nr 273, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att

dels, jämlikt § 87 regeringsformen, antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker, och

2) lag angående ändrad lydelse av 52 § lagen den 22 juni 1911 (nr 74) om bankrörelse,

dels antaga härvid fogade förslag till

3) förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1890 (nr 21 s. 1) angående Sveriges allmänna hypoteksbank, och

4) förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1890 (nr 21 s. 11) angående de allmänna grunder, som vid hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efterrättelse lända,

dels ock besluta att staten skall — för ökning av Sveriges allmänna hypoteksbanks grundfond — genom fullmäktige i riksgäldskontoret ställa till förfogande svenska statens fyra och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av tio miljoner kronor med rätt för banken att i enlighet med bestämmelserna i förordningen angående Sveriges allmänna hypoteksbank taga sagda obligationer i anspråk.

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

**lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286)
om sparbanker.**

Häri genom förordnas, att 22, 25, 26, 28 och 33 §§ lagen den 29 juni 1923 om sparbanker¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

22 §.

Sparbank må — — — upptaga lån. Sparbank må — — — upptaga lån.
En och samma insättares tillgodo- En och samma insättares tillgodo-

¹ Senaste lydelse se beträffande 22 § 1946:398, beträffande 25 och 33 §§ 1937:364, beträffande 26 § 1947:320 samt beträffande 28 § 1929:229.

Nuvarande lydelse:

havande må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver visst i reglementet bestämt belopp, högst *trettio-tusen* kronor; dock må Konungens befallningshavande, då särskilda skäl därtill föranleda, meddela sparbank tillstånd att i fråga om viss insättares tillgodohavande höja det sålunda bestämda beloppet.

Ej nrå — — — uppsägningstidens utgång.

Föreslagen lydelse:

havande må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver visst i reglementet bestämt belopp, högst *fyrtio-tusen* kronor; dock må Konungens befallningshavande, då särskilda skäl därtill föranleda, meddela sparbank tillstånd att i fråga om viss insättares tillgodohavande höja det sålunda bestämda beloppet.

Ej må — — — uppsägningstidens utgång.

25 §.

Sparbank må inlåna penningar dels till ett belopp, för vilket full täckning hos sparbanken finnes i kontanta penningar, i medel, som för sparbankens räkning inestå hos riksbanken, postsparbanken, inländskt bankbolag eller centralkassa för jordbrukskredit eller å postgiro, i skattkamarväxlar eller andra skuldförbindelser utfärdade av riksgäldskontoret, i statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks, konungariket Sveriges stadshypotekskassas eller andra fullgoda inhemska obligationer, i fordringar på grund av lån, för vilkas fulla gäldande kommun eller dylik samfällighet är ansvarig eller för vilka säkerheten utgöres av sådana obligationer, som nu nämnts, eller i fordringar på grund av lån, vilka förfalla eller kunna av sparbanken uppsägas till betalning inom högst sex månader och för vilka säkerheten utgöres av in-teckning inom hälften av senast fastställda taxeringsvärdet uti annan i stad, köping eller municipalsamhälle belägen fastighet än industrifastighet eller uti jordbruksfastighet å landet, därvid i taxeringsvärdet å jordbruksfastighet,

Sparbank må inlåna penningar dels till ett belopp, för vilket full täckning hos sparbanken finnes i kontanta penningar, i medel, som för sparbankens räkning inestå hos riksbanken, postsparbanken, inländskt bankbolag eller centralkassa för jordbrukskredit eller å postgiro, i skattkamarväxlar eller andra skuldförbindelser utfärdade av riksgäldskontoret, i statens, Sveriges allmänna hypoteksbanks, konungariket Sveriges stadshypotekskassas eller andra fullgoda inhemska obligationer, i fordringar på grund av lån, för vilkas fulla gäldande *staten*, kommun eller dylik samfällighet är ansvarig eller för vilka säkerheten utgöres av sådana obligationer, som nu nämnts, eller i fordringar på grund av lån, vilka förfalla eller kunna av sparbanken uppsägas till betalning inom högst sex månader och för vilka säkerheten utgöres av in-teckning inom hälften av senast fastställda taxeringsvärdet uti annan i stad, köping eller municipalsamhälle belägen fastighet än industrifastighet eller uti jordbruksfastighet å landet, därvid i taxeringsvärdet å jordbruks-

Nuvarande lydelse:

vilken ej är försedd med för jordbrukets bedrivande nödiga åbyggnader, icke må inräknas värdet av växande skog;

dels ock därutöver till ett be-
lopp av högst tolv och en halv gång-
er sparbankens fonder.

I intet — — — sparbankens fon-
der.

Sparbank, som — — — dess fon-
der.

Föreslagen lydelse:

fastighet, vilken ej är försedd med
för jordbrukets bedrivande nödiga å-
byggnader, icke må inräknas värdet
av växande skog;

dels ock därutöver till ett be-
lopp av högst tolv och en halv gång-
er sparbankens fonder.

I intet — — — sparbankens fon-
der.

Sparbank, som — — — dess fon-
der.

26 §.

Sparbanks utlåningsrörelse — — —
sparbankens verksamhetsområde.

Sparbanks medel — — — än skul-
debrev.

Lån må, — — — sparbankens fon-
der.

Är lån, — — — avseende inskrän-
kas.

Lån, för — — — en gång.

Vad i tredje, fjärde och femte
styckena är stadgat skall ej gälla lån
*med statlig garanti till den som avlagt
akademisk eller därmed jämförlig
examen.*

Sparbanks utlåningsrörelse — — —
sparbankens verksamhetsområde.

Sparbanks medel — — — än skul-
debrev.

Lån må, — — — sparbankens fon-
der.

Är lån, — — — avseende inskrän-
kas.

Lån, för — — — en gång.

Vad i tredje, fjärde och femte
styckena är stadgat skall ej gälla lån,
*för vars fulla gäldande staten är an-
svarig.*

28 §.

Lån av — — — ombudet svarar.

Lån av — — — ombudet svarar.

*Utan hinder av vad i första stycket
stadgas må lån, för vars fulla gäldan-
de staten är ansvarig, utlämnas till
ledamot av sparbankens styrelse eller
i sparbanken anställd tjänsteman.*

33 §.

Jämte vad — — — halv procent
överstiger nämnda medelränta.

2) Fordran på grund av lån, för
vilket kommun eller dylik samfällig-
het är i egenskap av huvudgäldenär
eller löftesman ansvarig och vilket
förfaller eller kan av sparbanken
uppsägas till betalning först efter
längre tid än sex månader, må upp-

Jämte vad — — — halv procent
överstiger nämnda medelränta.

2) Fordran på grund av lån, för
vilket kommun eller dylik samfällig-
het är i egenskap av huvudgäldenär
eller löftesman ansvarig och vilket
förfaller eller kan av sparbanken
uppsägas till betalning först efter
längre tid än sex månader, må upp-

Nuvarande lydelse:

tagas högst till sådant värde, att lånets avkastning utgår efter en räntefot, som med en fjärdedels procent överstiger antingen den under 1) avsedda medelräntan eller ock den av sparbanksinspektionen på sätt under 3) sägs beräknade medelräntan för det sistförflutna året å där nämnda obligationer.

3) Beräkandet av — — — såsom tillgång.

Vad i — — — omförmälda huvudboken.

Beträffande uppställandet — — — verkställda avskrivningar.

Föreslagen lydelse:

tagas högst till sådant värde, att lånets avkastning utgår efter en räntefot, som med en fjärdedels procent överstiger antingen den under 1) avsedda medelräntan eller ock den av sparbanksinspektionen på sätt under 3) sägs beräknade medelräntan för det sistförflutna året å där nämnda obligationer. *Vad nu sagts skall, under enahanda förutsättning i fråga om återbetalningstiden, gälla jämväl lån, för vars fulla gäldande staten är ansvarig, dock att i detta fall någon förhöjning av räntefoten utöver medelränta icke skall äga rum.*

3) Beräkandet av — — — såsom tillgång.

Vad i — — — omförmälda huvudboken.

Beträffande uppställandet — — — verkställda avskrivningar.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1948.

F ö r s l a g

till

lag angående ändrad lydelse av 52 § lagen den 22 juni 1911 (nr 74) om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att 52 § lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Varda penningar — — — hos bolaget.

En och samma insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning

Föreslagen lydelse:

52 §.

Varda penningar — — — hos bolaget.

En och samma insättares tillgodohavande på så kallad sparkasseräkning eller därmed likartad räkning

¹ Senaste lydelse se 1946:399.

Nuvarande lydelse:

må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver *fyra* tusen kronor. Bankaktiebolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgiva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken. Ej må bolaget träffa förbehåll, som skulle medföra att betalning till annan än rätt innehavare av motboken kunde av bolaget återopas.

I fråga — — — särskilt stadgat.

Föreslagen lydelse:

må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver *åtta* tusen kronor. Bankaktiebolag må icke ikläda sig skyldighet att annorledes än viss tid, minst en vecka, efter uppsägning återbetala å sådan räkning insatta medel; styrelsen dock lämnat öppet att, då sådant prövas kunna ske utan olägenhet, i särskilda fall medgiva utbetalning utan avvaktan på uppsägningstidens utgång. Insättning å räkning, varom ovan sägs, antecknas i motbok, som utlämnas till räkningshavaren. Då medel å sådan räkning lyftas, skall anteckning därom göras i motboken. Ej må bolaget träffa förbehåll, som skulle medföra att betalning till annan än rätt innehavare av motboken kunde av bolaget återopas.

I fråga — — — särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1948.

Förslag

till

**förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1890 (nr 21 s. 1)
angående Sveriges allmänna hypoteksbank.**

Härigenom förordnas, att §§ 4, 9 och 13 förordningen den 16 maj 1890 angående Sveriges allmänna hypoteksbank¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

§ 4.

Till grundfond för hypoteksbanken överlämnar staten genom riksgäldskontoret ett belopp av *sextio* miljo-

Föreslagen lydelse:

Till grundfond för hypoteksbanken överlämnar staten genom riksgäldskontoret ett belopp av *sjuttio* miljo-

¹ Senaste lydelse av §§ 4 och 13 se 1930:203.

Nuvarande lydelse:

ner kronor i av staten utgivna obligationer, ouppsägbara å innehavarens sida samt förskrivna med fyra och en halv procent årlig ränta; ägande banken över dem förfoga efter ty här nedan sägs.

Föreslagen lydelse:

ner kronor i av staten utgivna obligationer, ouppsägbara å innehavarens sida samt förskrivna med fyra och en halv procent årlig ränta; ägande banken över dem förfoga efter ty här nedan sägs.

§ 9.

Hypoteksbanken åligger att vid all den upplåning, densamma till utlåning åt hypoteksföreningarna ombesörjer, noggrant tillse, att tillräcklig säkerhet därför *i jordegendom* ställes och under hela avbetalningstiden bibehålles i enlighet med de grunder, som i sådant avseende äro bestämda genom Kungl. Maj:ts denna dag utfärdade särskilda nådiga förordning angående de allmänna grunder, som för hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efterrättelse lända.

De av — — — ort nedsättas.

Hypoteksbanken åligger att vid all den upplåning, densamma till utlåning åt hypoteksföreningarna ombesörjer, noggrant tillse, att tillräcklig säkerhet därför ställes och under hela avbetalningstiden bibehålles i enlighet med de grunder, som i sådant avseende äro bestämda genom Kungl. Maj:ts denna dag utfärdade särskilda nådiga förordning angående de allmänna grunder, som för hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efterrättelse lända.

De av — — — ort nedsättas.

§ 13.

Såsom säkerhet för hypoteksbankens förbindelser skola anses och i sådant avseende kunna användas de förskrivningar med åtföljande säkerheter *i jordegendom*, dem hypoteksföreningarna för undfångna lån till banken avgivit, bankens alla övriga tillgångar samt grundfonden.

De till grundfonden hörande obligationerna må kunna genom deras försäljning till större eller mindre del efter behov användas i den oförmodade händelse att vid bankens utredning dess förbindelser icke kunna helt infrias genom användande av dess egna tillgångar och de av hypoteksföreningarna avgivna förbindelserna med åtföljande säkerheter *i jordegendom*. Kan skogsbelå-

Såsom säkerhet för hypoteksbankens förbindelser skola anses och i sådant avseende kunna användas de förskrivningar med åtföljande säkerheter, dem hypoteksföreningarna för undfångna lån till banken avgivit, bankens alla övriga tillgångar samt grundfonden.

De till grundfonden hörande obligationerna må kunna genom deras försäljning till större eller mindre del efter behov användas i den oförmodade händelse att vid bankens utredning dess förbindelser icke kunna helt infrias genom användande av dess egna tillgångar och de av hypoteksföreningarna avgivna förbindelserna med åtföljande säkerheter. Kan skogsbelånande förening ej

Nuvarande lydelse:

nande förening ej helt infria sina förbindelser till banken, må dock till täckande av förlust, som i § 12 andra stycket sägs, grundfonden, innan bankens och övriga skogsbelånande föreningars tillgångar därtill användas, i mån så erfordras, dock högst till ett belopp av trettio miljoner kronor, tagas i anspråk, såframt eljest nämnda tillgångar skulle nedgå under det belopp som förefanns den 1 januari 1931.

De till grundfonden hörande obligationerna må ock — — — under-
rätta riksgäldskontoret.

De till grundfonden hörande obligationerna må ej — — — bankens utlåning.

Föreslagen lydelse:

helt infria sina förbindelser till banken, må dock till täckande av förlust, som i § 12 andra stycket sägs, grundfonden, innan bankens och övriga skogsbelånande föreningars tillgångar därtill användas, i mån så erfordras, dock högst till ett belopp av trettio miljoner kronor, tagas i anspråk, såframt eljest nämnda tillgångar skulle nedgå under det belopp som förefanns den 1 januari 1931.

De till grundfonden hörande obligationerna må ock — — — under-
rätta riksgäldskontoret.

De till grundfonden hörande obligationerna må ej — — — bankens utlåning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1948.

Förslag

till

förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1890 (nr 21 s. 11) angående de allmänna grunder, som vid hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efter rättelse lända.

Härigenom förordnas, *dels* att § 2 förordningen den 16 maj 1890 angående de allmänna grunder, som vid hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet skola till efter rättelse lända, skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan sägs *dels ock* att i förordningen skall närmast efter § 12 införas en ny paragraf, betecknad § 12 a, av nedan angiven lydelse.

Nuvarande lydelse:

§ 2.

Såsom delägare — — — rätt innehar.

Föreslagen lydelse:

Såsom delägare — — — rätt innehar.

Utan hinder av vad i första stycket sägs må inträde i hypoteksförening

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

kunna beviljas envar, som inom föreningens verksamhetsområde bedriver jordbruk och som hos föreningen vill upptaga lån, för vars fulla gäldande staten åtagit sig svara.

§ 12 a.

Vad i §§ 4—12 är stadgat rörande delägares lånerätt och skyldighet att ställa och underhålla säkerhet för erhållet lån skall icke utgöra hinder för föreningen att utlämna lån, för vars fulla gäldande staten är ansvarig.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1948.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till propositionen.

I samband med förevarande proposition har utskottet till behandling förehått två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 415 av herr *Strand* jämte fyra av kammarens övriga ledamöter och den andra inom andra kammaren under nr 582 av herr *Mattsson* jämte sex av kammarens övriga ledamöter. I dessa motioner hemställes, »att riksdagen måtte besluta den ändringen i det i propositionen nr 273 framlagda förslaget till ändring i sparbankslagen, att det i 22 § andra stycket angivna beloppet för insättningsmaximum höjes till sextiotusen kronor».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen I: 415.

Utskottet.

Utskottet vill erinra, att riksdagen numera bifallit Kungl. Maj:ts i propositionerna nr 149 och 187 framlagda förslag om att ett kreditgarantisystem skall i stället för direkt statlig utlåning fr. o. m. den 1 juli 1948 tillämpas i fråga om vissa låneformer på jordbrukets område, varvid de av staten beviljade och garanterade lånen skola placeras i enskilda kreditinrättningar. Den statliga kreditgarantivningen har för nästkommande budgetår maximerats till ett sammanlagt belopp av 55 miljoner kronor. Såsom chefen för finansdepartementet i den nu föreliggande propositionen framhållit, torde de enskilda kreditinrättningarnas kapacitet vara till fyllest för täckande av här

avsedda kreditbehov, varför någon supplementär direkt kreditgivning från statens sida icke torde påkallas. Utskottet delar departementschefens uppfattning därom, att garantisystemet i den omfattning, som nu beslutats, icke kan befaras i tillämpningen medföra ogynnsamma återverkningar på penningmarknaden. Icke heller torde anledning finnas till antagande, att systemets införande på sätt avses skulle kunna föregripa det slutliga ställningstagandet till frågan om inrättandet av en statlig affärsbank. För egen del vill utskottet i detta sammanhang endast framhålla önskvärdheten av att vid beviljande av statliga garantier nödig försiktighet iakttages jämväl i fortsättningen och att därvid beaktas de begränsade ekonomiska resurser, som stå till buds för de med garantierna avsedda investeringarna. Det synes utskottet angeläget att understryka detta, eftersom kreditgarantigivningen i motsats till den direkta statliga kreditgivningen icke ställer några omedelbara krav på kapitalanskaffning från statens sida och därför kan befaras leda till ökade anspråk. Nödig återhållsamhet vid beviljande av kreditgarantier synes för övrigt påkallad även med hänsyn därtill, att det nya systemet för sin framgång är väsentligen beroende av att garantibeloppet kan inrymmas inom ramen för de enskilda kreditinrättningarnas utlåningsmöjligheter.

Vad angår de ändringar i lagen om sparbanker och författningarna rörande landshypoteksinstitutionen, som påkallas i anledning av införandet av statlig kreditgarantigivning, har utskottet icke funnit anledning till erinran mot vad härutinnan föreslagits i propositionen. Utskottet kan även avsluta sig till de av departementschefen gjorda uttalandena om önskvärdheten av att de statsgaranterade jordbrukslån, som upptagas hos sparbanker och affärsbanker — även om de formellt sett icke bindas under hela lånetiden utan utlämnas som vanliga uppsägningslån eller kortfristiga krediter — likväl i praktiken komma att jämföras med långfristiga, från långgivarens sida ouppsägbara lån. Såsom i propositionen framhålles, torde det kunna förutsättas, att dessa kreditinrättningar icke komma att till stärkande av sin likviditet uppsäga statsgaranterade jordbrukslån. Då garantilånen, åtminstone inom överskådlig tid, komma att utgöra endast en ringa del av kreditinrättningarnas totala utlåning, lära lånen kunna tillhandahållas av dem utan att i nämnvärd mån försvaga deras likviditetsställning. Under alla förhållanden kan man räkna med att vederbörande inspektionsmyndighet med uppmärksamhet följer utvecklingen ur likviditetssynpunkt av ifrågavarande lånerörelse. För landshypoteksinstitutionen uppkomma icke motsvarande likviditetsspörsmål i anledning av garantilånen, enär kapitalanskaffningen här är avsedd att ske genom upplåning på samma tid som utlåningen.

I fråga om maximibeloppet för insättning å motbok med sparbank har i propositionen föreslagits en höjning från 30 000 kronor till 40 000 kronor, medan i motioner inom kamrarna ifrågasatts, att beloppet skulle höjas till 60 000 kronor. Då såsom i propositionen framhålles frågan om insättningsmaximum är avsedd att slutligt övervägas i samband med en förestående

revision av sparbankslagstiftningen, synes det lämpligt att nu framgå med en viss försiktighet vid höjningen av detta maximum. Enligt utskottets mening torde emellertid utan risk för ett föregripande av revisionen en något längre gående höjning än den Kungl. Maj:t föreslagit kunna genomföras i detta sammanhang. I sådant avseende föreslår utskottet med biträdande av vad bank- och fondinspektionen ifrågasatt, att i 22 § sparbankslagen fastställes ett insättningsmaximum av 50 000 kronor. Såsom inspektionen framhållit, bör detta maximibelopp dock endast avse sparbank, hos vilken summan av insättarnas behållning och sparbankens fonder enligt senaste bokslut överstiger 3 miljoner kronor, medan för sparbanker med mindre omslutning, i analogi med hittills tillämpad praxis, ett lägre maximibelopp bör gälla. Någon uttrycklig bestämmelse i sparbankslagen, som föreskriver ett lägre insättningsmaximum i sistnämnda fall, torde icke vara erforderlig; utskottet förutsätter nämligen, att länsstyrelserna vid prövning av frågan om reglementsändringar iakttaga, att — alltefter sparbankernas storleksordning — ett lägre maximum än 50 000 kronor fastställes för mindre sparbanker. I enlighet härmed har utskottet i sitt förslag till förenämnda paragraf endast vidtagit den ändringen av Kungl. Maj:ts förslag, att ordet fyrtyotusen utbyttis mot ordet femtyotusen. I anslutning till av sparbanksinspektionen i detta ärende gjorda påpekanden vill utskottet slutligen i detta sammanhang uttala den förhoppningen, att sparbankerna låta sig angeläget vara att tillse, att höjningen av insättningsmaximum icke medför en förskjutning mot ökad inlåning av mera rörlig art från affärs- och industriföretag m. fl., vilket skulle vara ägnat att icke blott menligt inverka på likviditeten utan även försämra villkoren för det egentliga sparandet.

Vad Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om höjning av insättningsmaximum på sparkasseräkning och därmed likartad räkning hos bankbolagen samt om höjning av grundfonden för Sveriges allmänna hypoteksbank har icke givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

a) att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition med den ändringen beträffande förslaget till lag angående ändring i lagen den 29 januari 1923 (nr 286) om sparbanker, att 22 § skall erhålla följande ändrade lydelse:

22 §.

Sparbank må — — — upptaga lån.

En och samma insättares tillgodohavande må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver visst i reglementet bestämt belopp, högst *femtyotusen* kronor; dock må Konungens befallningshavande, då särskilda skäl därtill föranleda, meddela sparbank tillstånd att i fråga om viss insättares tillgodohavande höja det sålunda bestämda beloppet.

Ej må — — — uppsägningstidens utgång;

b) att förevarande motioner I: 415 och II: 582, i den mån de ej må anses besvarade genom vad utskottet under a) hemställt, icke må till någon riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 10 juni 1948.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Sundvik, Leander*, Lundqvist, Edin*, Fahlander*, Näsgård och Annér*;

från andra kammaren: herrar Wiberg, Paulsen, von Seth, Andersson i Munkaljungby, Mattsson*, Fröderberg, Nilsson i Landskrona och Svensson i Alingsås.

* Ej närvarande vid justeringen.